

- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania drugie i trzecie: czy decyzja o niedopuszczalności na podstawie analogicznego zastosowania art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE⁽²⁾ może zostać wydana w stosunku do małoletniego dziecka, które złożyło wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w jednym państwie członkowskim, również wtedy, gdy to nie samo dziecko, lecz jego rodzice korzystają z ochrony międzynarodowej w innym państwie członkowskim?

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. 2013, L 180, s. 31).

(2) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammergericht Berlin
(Niemcy) w dniu 30 grudnia 2020 r. – DB Station & Service AG / ODEG Ostdeutsche Eisenbahn
GmbH**

(Sprawa C-721/20)

(2021/C 88/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Kammergericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: DB Station & Service AG

Druga strona postępowania: ODEG Ostdeutsche Eisenbahn GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sytuacja, w której krajowe sądy cywilne badają, w każdym indywidualnym przypadku i niezależnie od nadzoru sprawowanego przez organ kontrolny, wysokość nałożonych opłat zgodnie z kryteriami określonymi w art. 102 TFUE lub w krajowym prawie antymonopolowym, jest zgodna z dyrektywą 2001/14/WE⁽¹⁾, a w szczególności z jej przepisami dotyczącymi niezależności zarządzania przedsiębiorstwem infrastrukturalnym (art. 4), zasad pobierania opłat (art. 7–12) i zadań organu kontrolnego (art. 30)?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: Czy kontrola nadużyć przeprowadzana przez krajowe sądy cywilne zgodnie z kryteriami określonymi w art. 102 TFUE lub w krajowym prawie antymonopolowym jest dopuszczalna i zalecana także wtedy, gdy przewoźnicy kolejowi mają możliwość wystąpienia o przeprowadzenie kontroli odpowiedniego charakteru opłat uiszczanych do właściwego organu kontrolnego? Czy krajowe sądy cywilne są zobowiązane do oczekiwania na decyzję organu kontrolnego w tej sprawie, a w przypadku zakwestionowania tej decyzji przed sądem – na uzyskanie przez nią ostatecznego charakteru?

(1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawania świadectw bezpieczeństwa (Dz.U. 2001, L 75, s. 29).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Wielkie
Tyrnowo (Bułgaria) w dniu 4 stycznia 2021 r. – MC / Direktor na Direkcija „Obzhalwane
i danycno-osiguritelna praktika” Wielkie Tyrnowo pri Centralno upravljenje na Nacionalnata
agencija za prihodite**

(Sprawa C-1/21)

(2021/C 88/24)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad Wielkie Tyrnowo